

DÖRT

# HİZMETTE TAPINMA

Babaannem, bir kadının evine gidip ona İsa hakkında tanıklık etmişti. Kadın babaanneme, "Bir daha sakın evime gelme! Bir kez daha İsa lafını duymak istemiyorum!" diye bağırmıştı.

Babaannem bana bundan söz ettiğinde ona, "Kadın sana karşı çok kaba davranmış, babaanne. Ama sen tanıklık ederek kendi üzerine düşeni yaptın ve yapabileceğin başka hiçbir şey kalmamış" dedim.

"Kalmıştı ve yaptım bile. Elmalı turta pişirip ona götürdüm" diye yanıt

verdi.

Bu sözlerden önemli bir ders aldım. Babaannemi sık sık Rab'be duada tapınırken görmüştüm. Ellerini kaldırıp, "Bütün yüceliği İsa'ya vereceğiz ve O'nun harikulade sevgisinden söz edeceğiz" diye ilahiler söylüyorlardı. Ama o gün tanıklık etmekten ya da sözler ve ilahilerle tapınmaktan daha da fazlasını yaptığının bilincine vardım. Tanrı'ya davranışlarıyla tapınıyordu.

İsa'yı sevdiğimizi söylüyorsak, davranışlarımız da o sevgiyi göstermelidir.

**Bu derste şunları inceleyeceksiniz:**

Tam Hizmet  
Hizmette Tutumlar

## TAM HİZMET

Genç bir adam bana, "Rab'be ne zamanlar hizmet etmiyorsun? Mutlaka arada sırada boş günlerin oluyordur" demişti.

Bu genç adam Mesih inanlılığının yaptığınız bir şey olduğunu düşünüyordu ama inanlı olmak günde sekiz saatlik bir iş değildir; yeni bir yaşamdır. Nefes almak canlı olmanın bir parçası olduğu gibi, Tanrı'ya hizmetimiz de yaşamımızın bir parçasıdır. O'na yeteneklerimiz ya da

zamanımızın bir kısmıyla ya da sadece canımız istediği zaman değil, her zaman, bütün yreğimizle, aklı-mızla ve bedenimizle hizmet etmek istiyoruz. Tam hizmet, "İşte ben, ya Rab. Beni istediğin zaman, istediğin yerde ve istediğin durumda kullan" diyebilmektir. Romalılar 12:1'in O'nun hizmetine adanmış olduğu-muzda gerçek tapınmayı sunduğu-muzu söylediğini hatırlayın.

Tam adanmışlığın en büyük örneği, İsa Mesih'in Kendisi'dir. Hepimiz gibi yemesi, uyuması, hareket etmesi ve dinlenmesi gerekiyordu. Ama yüreği ve akli sürekli olarak Babası'nın işini yapmaya hazırđı (Yuhanna 15:10). Her zaman başka-

larına hizmet ediyordu.

İnsanlara ruhsal bakımdan yardım ederek hizmet etti. Onlara öğretti, onlar için dua etti ve hatta onlar için ağladı. Onların fiziksel gereksinimleriyle de ilgilendi. Hiçbir zaman hasta ya da sakat birisini geri çevirmedi.

Bir gün, ihtiyaçlarını karşılayacak kimsesi olmayan Nainli fakir bir dul kadının oğlunu ölümden diriltti. Bütün gece tekneleriyle balık tutmaya çalışmış olan yorgun ve aç öğrencileri için ateş yakıp balık bile pişirdi.

Yalnız ve reddedilmiş insanlara, onlarla birlikte olarak hizmet etti.

Toplumlarında sevilmeyen erkek ve kadınlarla birlikte olmak için onların yemek davetlerini kabul etti. Günahkârları arkadaş edindi. Tanrı Ođlu İsa, Kendi yaratmış olduğu insanlığa hizmet etti.

Biz bundan daha mı azını yapmaya çalışmalıyız? Hayır, İsa gibi olmayı hedefimiz olarak belirlemeliyiz. Belki Rab size, öğretme ve vaaz etme aracılığıyla hizmet yolu vermemiştir, ama merhametli ve sevgi dolu bir Mesih İnanlısı olma yeteneğine sahipsiniz. İnsanların birisinin aldırđını bilmeleri gerektir ve sizin ilgilenmeniz başka birisinin Tanrı'nın ilgilendiğinin bilincine varmasına yardımcı olabilir.

Hizmet aracılığıyla tapınma, kendimizi, olduğumuz ve sahip olduğumuz her şeyi sunmak anlamına gelir. Zamanımızı ve yeteneklerimizi vermek anlamına gelir. Şefkatli bir söz söyleyebilir, dostça gülümseyebilir ya da hastanede olanları ziyaret edebiliriz. Rab, ihtiyaç içinde olanlarla paylaşmaya istekli olmamızı ister. İster zengin, ister fakir olalım, ister ihtiyaç içinde olalım, ister bir ihtiyacımız olmasın, Rab'bin yol gösterişine uygun bir şekilde vermeye ve paylaşmaya istekli olmalıyız.

Kutsal Kitap, "Tanıklık edin" demez, *"Tanıklar olun"* der (Elçilerin İşleri 1:8). Her hareket ve etkinlikte bir



tanık olmayı istiyorsanız, řu duayı Rab'be okurken başınızı eğin.

*"Sevgili Baba, arzum Sana, sadece sözlerle değil yaptığım her şeyde tapınmak. Herhangi bir duruma tepki göstermeden ya da herhangi bir karar vermeden önce, Kutsal Ruh'unun bana Senin için hoşnut edici olanı söylemesi için dua ediyorum. Bundan sonra, bana verdiğin talimatları yerine getirebilmem için bana yardım et, ya Rab. Senin sevgin benim içimden öylesine yansısın ki, başka insanlar da İsa gibi olmayı istesinler. Amin."*

## HİZMETTE TUTUMLAR

Peygamber Samuel, yakışıklı bir genç adamı İsrail kralı olarak mes-hetmek istediğinde Rab, *"RAB insa-nın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar"* diyerek onu durdurdu (1.Samuel 16:7).

Dış görünüşümüz, fiziksel özelliklerimizin yanı sıra davranışlarımızı da içerir. Bazen davranışlarımız istemediğimiz şekiller alır. Bize yapmamız için bir iş verilmiş olabilir ve iş umduğumuz kadar iyi gitmeyebilir. Ama Tanrı'nın yüreklerimizi gördüğü ve O'nun için gerçekten ne yapmayı istediğimizi bildiğini bile-

rek teselli bulabiliriz.

Hıristiyan etkinliklerini, yaptığımız şeye gerçekten ilgi duymayarak yapmaya çalışırsak da bunu görür. Eğer tutumlarımız doğru değilse en iyi davranışlarımız tapınma sayılmaz. Kutsal Kitap, doğru düşünceler ve motivasyonlar konusunda bize yardımcı olacak anahatlar verir. Şimdi bunlardan bazılarını ele alacağız.

İlk olarak, Rab'be, bunu yapmamız gerektiğini düşündüğümüz için değil, sevinçle ve mutlulukla hizmet etmekten söz edeceğiz. Vermemiz ve paylaşmamız mutlu deneyimler olabilir. Kutsal Kitap, vermenin al-

maktan daha kutlu olduğunu söyler. Rab'bin isminde vermek, Mesih İnanlısı'nın ayrıcalığıdır.

*Herkes yüreğinde niyet ettiği gibi versin; isteksizce ya da zorlanmış gibi değil. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever. Her zaman, her yönden, her şeye yeterli ölçüde sahip olarak her iyi işe cömertçe katkıda bulunabilmeniz için, Tanrı her nimeti size bol bol sağlayacak güçtedir (2.Korintliler 9:7-8).*

Tanrı'nın bol bol verdiğini görebiliriz. Çiçekler ve güneş batışlarına, Tanrı'nın armağanları adı verilebilir. Kutsal Kitap, Tanrı'nın cömertçe, bizim tadını çıkartmamız için

verdiğini söyler (2.Timoteyus 6:17). Sevinçle verdikçe, cömertçe vermek bizim için daha kolay bir hal alır. Tıpkı Romalılar 12:8'in dediği gibi: *"Bağışta bulunan, bunu cömertçe yapsın."* Bizler sadece bizi rahatsız eden bir vicdanı rahatlatmak için değil, Rab'bin vermemizi istediğini hissettiğimiz biçimde veririz.

Sevinçle ve cömertçe verebiliriz ama Kutsal Kitap, verme konusunda bir başka alana daha dokunur. Bunu bir öykü biçiminde anlatacağız. Diyelim ki elinize fazladan bir para geçti ve Rab size bu parayı şehrin kenar mahallelerindeki küçük bir fakirlere yardım evine vermenizi

söyledi. Siz de bunu sevinçle ve cömertçe yerine getirdiniz. Daha sonra bu evin üyelerinden birinin Rab' bin ihtiyaçlarını nasıl karşıladığını sevinerek anlattığını duydunuz ama sizin isminizden bahsedilmedi. Para sanki sizin elinizden değil de gökten düşmüş gibi davranıyorlardı. Kendinizi nasıl hissederdiniz?

Büyük bir olasılıkla doğal tepki biraz içerlemektir. Yaptığımız bir şeyden ötürü övülmekten hoşlanıyoruz.

Takdir edilmeyi istemek o kadar da kötü bir şey değildir. Ama İsa bizlere daha da büyük bir ödül alacak şekilde vermenin nasıl yapıldığını söylemiştir.

*Birisine sadaka verirken bunu bo-  
razan çaldırarak ilan etmeyin. İki-  
yüzlüler, insanların övgüsünü ka-  
zanmak için havralarda ve sokak-  
larda böyle yaparlar. Size doğrusu-  
nu söyleyeyim, onlar ödülleri-  
ni almışlardır. Siz sadaka verirken, sol  
eliniz sağ elinizin ne yaptığını bil-  
mesin (Matta 6:2-3).*

Rab burada alçakgönüllülükten,  
gurur ve insanların övgüsünü alma  
arzusundan özgür bir şekilde ver-  
mekten söz ediyordu. O'nun ödül-  
lendirdiği verme biçimi Rab'be  
verir gibi vermektir.

*Verin, size verilecektir. İyice bastı-  
rılmış, silkelenmiş ve taşmış, dolu*

*bir ölçekle kucağınıza boşaltılacak. Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız* (Luka 6:38).

Ödülümüzün bir kısmı, burada, yeryüzünde gelebilir. Ama en büyük ödülümüz bize, Rab'bin önünde durup da O'nun bize "Teşekkür ederim" dediği gün verilecektir. Matta 25:34-40'ta bize bunu biraz gösterir.

*"O zaman Kral, sağındaki kişilere, 'Sizler, Babam'ın kutsadıkları, gelin!' diyecek. 'Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın! Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; ya-*



*bancıydım, beni içeri aldınız. Çıplaktım, beni giydirdiniz; hastaydım, benimle ilgilendiniz; zindandaydım, yanıma geldiniz.' O vakit doğru kişiler O'na şu karşılığı verecek: 'Ya Rab, seni ne zaman aç görüp doyurduk, susuz görüp su verdik? Ne zaman seni yabancı görüp içeri aldık, ya da çıplak görüp giydirdik? Seni ne zaman hasta ya da zindanda görüp yanma geldik?' Kral da onları şöyle yanıtlayacak: 'Size doğrusunu söyleyeyim, bu en basit kardeşlerimden biri için yaptığınızı, benim için yapmış oldunuz''' (Matta 25:34-40).*

Bunlar harikulade ayetler değil mi? Minnettar olmayan, size teşekkür-

kür ederek ödüllendirmeyen birisi için bir şey yapsanız bile fark etmez. Her şeyi gören Rab, hatırlar ve yaptığınız iyiliği Kendisine yapılmış sayar. Sonsuz ödülllerimiz göz önünde bulundurularaktan, sevinçle, cömertçe ve alçakgönüllülükle vermek kolaylaşır ve bazen biraz zor gözüke de Rab bize yardım edecektir. Rab bize gereken lütuf ve kuvveti verecektir.

Şimdi birinci üniteyi bitirdiğinize göre, ÜNİTE BİR için olan soruları yanıtlamaya hazırsınız.